
VALENELYA
Crăciunul care unește lumile
M.N. Popa

Intră, este loc și pentru tine

Pentru cei a căror casă e plină de glasuri.
Pentru cei care, anul acesta, au un scaun gol la masă.
Pentru cei care nu se așteptau la un cadou.

La masa noastră este întotdeauna loc pentru încă cineva.

Nu contează câți ani ai, de unde vii sau dacă știi deja ceva despre VALENELYA. Nu trebuie să-i cunoști lumile ca să intri.

Călătoria aceasta este un dar: o familie, o cățelușă curioasă și un Crăciun care își găsește locul chiar și acolo unde te aștepți mai puțin.

Intră fără grijă. Titti a făcut deja primul pas.

Drum bun!
M.N. Popa

Călătoria

Roma — Ajunul Crăciunului	4
Amarylion	12
Draconia	26
Astralis	40
Magoria	54
Oneiria	68
Noxarium	82
Atlantis	96
Olympus	110
Întoarcerea acasă	124
Darul merge mai departe	125
Credite și contact	126

La Roma, se lăsa seara de Ajun. Dincolo de o fereastră luminată, o familie se pregătea de sărbătoare.

M.N. Popa: În sfârșit, o seară cu toții împreună!
Tatiana: Și, măcar o dată, lumea poate să mai aștepte.
Arianna: Între timp, bradul nu se împodobește singur!

Arianna: Titti, dă panglica înapoi!
M.N. Popa: Cineva și-a ales deja cadoul.
Gabriele: Vino aici, strengărițo!

Gabriele: Tată, chiar îți vin în minte toate făpturile astea?
M.N. Popa: Uneori am impresia că pe unele le-am întâlnit.
Arianna: Eu vreau să văd dragonii. De aproape.

M.N. Popa: Am scris multe cărți. Dar încă n-am găsit-o pe cea potrivită.
Tatiana: Potrivită pentru cine, dragul meu?
M.N. Popa: Poate pentru cineva care are nevoie de un zâmbet.

Arianna: Ați văzut? Paginile se mișcă!
Tatiana: Dragul meu… e normal?
M.N. Popa: În cărțile mele se întâmplă. Pe masa noastră, de obicei nu.

M.N. Popa: Stați aproape! Țineți-vă de mână!
Tatiana: Dar Titti?
Arianna: E aici, cu noi!

M.N. Popa: Stați puțin… pagina asta n-am scris-o eu!

Tatiana: Dar… unde suntem?
M.N. Popa: În Amarylion.
Arianna: Orașul din cărțile tale?
La Roma era seară. Dincolo de Prag, un oraș tocmai se trezea.

Tatiana: Dar Crăciunul nostru, dragul meu?
M.N. Popa: Până una-alta, să vedem cum se sărbătorește aici.
Irena: Începeți prin a gusta ceva!

M.N. Popa: Aldren! Kaelor!
Aldren: Ne cunoaștem?
Gabriele: El e M.N. Popa, autorul. Dar astăzi tot avem nevoie de un ghid!

Tessa: Darian, ai grijă la cărucior!
Darian: Prindeți panglicile!
Arianna: Am prins una!

Aldren: Tessa, cum coborâm acolo?
Tessa: Pe scara din lateral. Veniți!
Gabriele: Uitați-vă la Titti: a găsit-o pe ultima!

Tessa: Treaba mai poate aștepta. La masă!
M.N. Popa: Este loc și pentru noi?
Darian: Sigur. Aldren, mai adu niște scaune!

M.N. Popa: Ziua asta n-am scris-o eu.
Darian: Noi trăim și între paginile unei cărți.
Arianna: Atunci, pe cea de azi o scriem împreună!

Tessa: Veniți! Pe aici se aude muzica!
Gabriele: Arianna, încercăm?
Arianna: Fă ca mine!

M.N. Popa: Îmi acorzi acest dans?
Tatiana: Știi pașii, dragul meu?
M.N. Popa: În teorie!

Arianna: Uite panglica noastră!
Gabriele: Tot puțin strâmbă e.
Tatiana: Așa o recunoaștem imediat.

Arianna: Acolo e piața!
Gabriele: Iar podul acela… chiar de sub el am adunat panglicile!

Tessa: Mai faceți puțin loc: vin și alți prieteni!
M.N. Popa: Credeam că suntem musafiri.
Darian: Și musafirii pot să aducă o tavă!

Tatiana: Ne-ați făcut să ne simțim ca acasă.
Darian: Să mai veniți pe la noi.
Arianna: Oare cum se sărbătorește în celelalte lumi…

Arianna: Tată… acelea sunt aripi?
M.N. Popa: Se pare că ne continuăm călătoria.
Sosiseră fără să știe încotro să meargă. Acum știau la cine să se întoarcă.

Arianna: Tată, uite! Un oraș în munte!
M.N. Popa: Carpatica. Oare cum sărbătoresc aici…
Tatiana: Hai să aflăm, dragul meu.
După drumul prin Draconia, M.N. Popa și familia lui ajunseră în Carpatica.

Tatiana: Ce bine miroase! Parcă a început deja sărbătoarea.
Nerina: Și o să înceapă! Dar cine mă ajută cu livrările?
Arianna: Te ajutăm noi. Nu-i așa, tată?

Piatra Fără Fund se afla în mijlocul pieței, în inima vieții de zi cu zi.

Gabriele: Tată… cred că roata are alte planuri!
M.N. Popa: Eu țin căruciorul. Voi salvați cina!
Nerina: Știu cine îl poate repara!

Branik: O repar eu. Voi mă ajutați cu pachetele acelea?
Gabriele: S-a făcut! Îți dau ciocanul.
Tatiana: Și după aceea vii la cină cu noi.
În curtea celor din neamul Cineriti, roata reveni la locul ei. Și nimeni nu rămase fără o mână de ajutor.

Vesna: Acestea sunt pentru masa comună. Sărbători fericite!
Tatiana: Mulțumim! Vă așteptăm pe toți.
Gabriele: Acum chiar trebuie să țină roata!

Ordan: Ați terminat livrările? Atunci avem timp să stăm puțin de vorbă.
Arianna: Vino cu noi la sărbătoare, Ordan!
Ordan: Cu drag. Mai întâi, vreți să vă arăt Carpatica de sus?

Roxana: Bine ați venit! Eu sunt Roxana. Ea e sora mea, Larissa.
Larissa: Iar el e Rex! Am ajuns la timp pentru sărbătoare?
M.N. Popa: Sigur! Ne întâlnim cu toții la cină.

Tatiana: V-ați așezat bine cu toții? Și Titti?
Gabriele: Da, mamă. Ea are locul cel mai bun!
Ordan: Atunci… pornim!

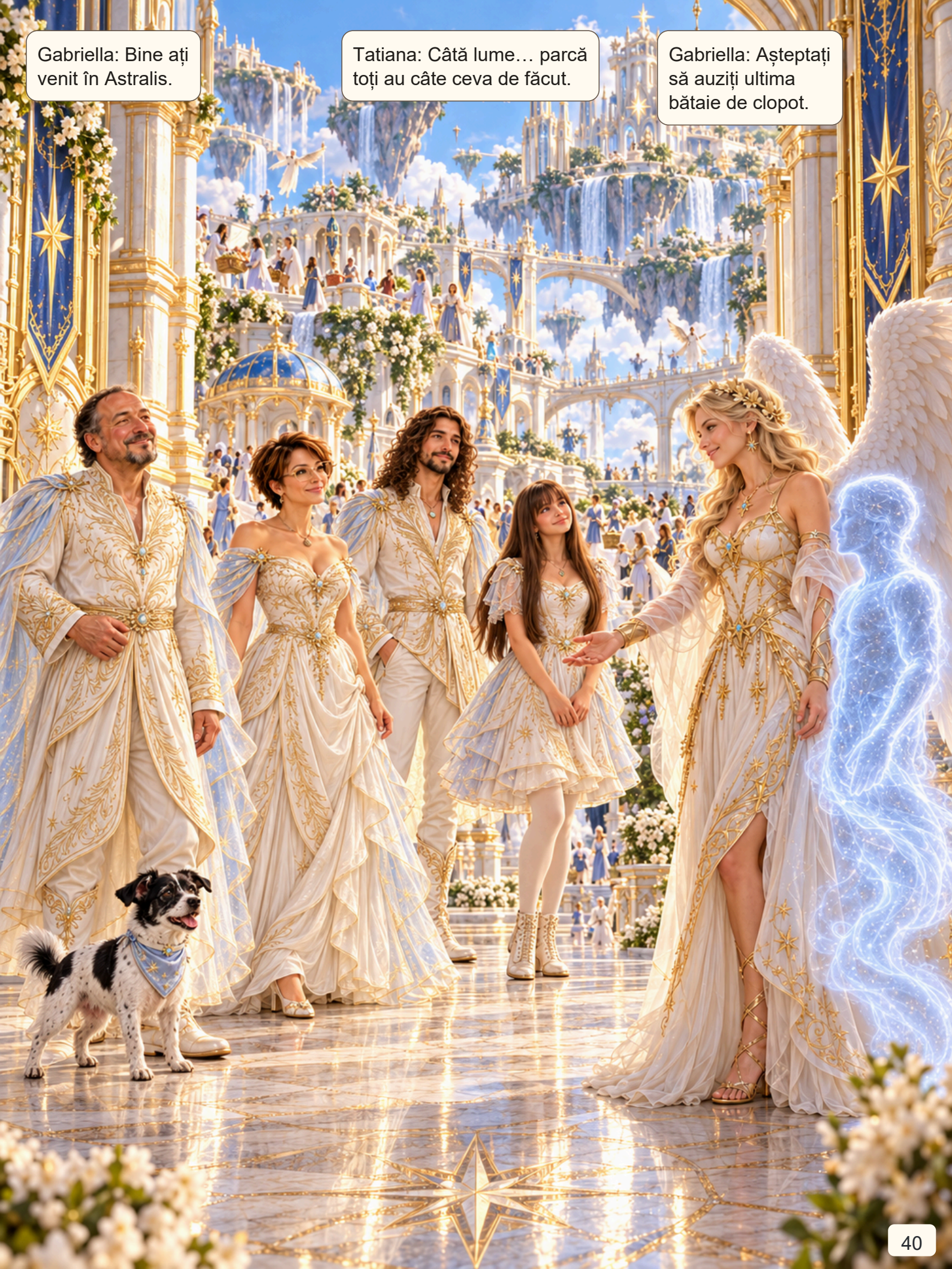

Arianna: Acolo! Stânca din piață!
M.N. Popa: Și când te gândești că azi-dimineață eram încă pe drum…
Sub ei, terasele din Carpatica se luminau de sărbătoare.

Ordan îi aduse înapoi în curtea drakhen. Muzica îi întâmpină înainte să coboare.
Gabriele: Ne întoarcem deja? Eu aș mai da o tură!
Tatiana: Poate mai târziu. Auzi? Ne cheamă la dans!

Nerina: Un pas aici… și apoi vă rotiți!
Gabriele: Stai! Eu sunt deja în partea cealaltă!
Tatiana: Ține-mă, dragul meu! Amețesc!

M.N. Popa: Ai venit! Ți-am păstrat un loc.
Branik: Roata se mai învârte?
Gabriele: De minune. Picioarele mele cer o pauză!
În jurul mesei se găsea loc pentru fiecare nou-venit.

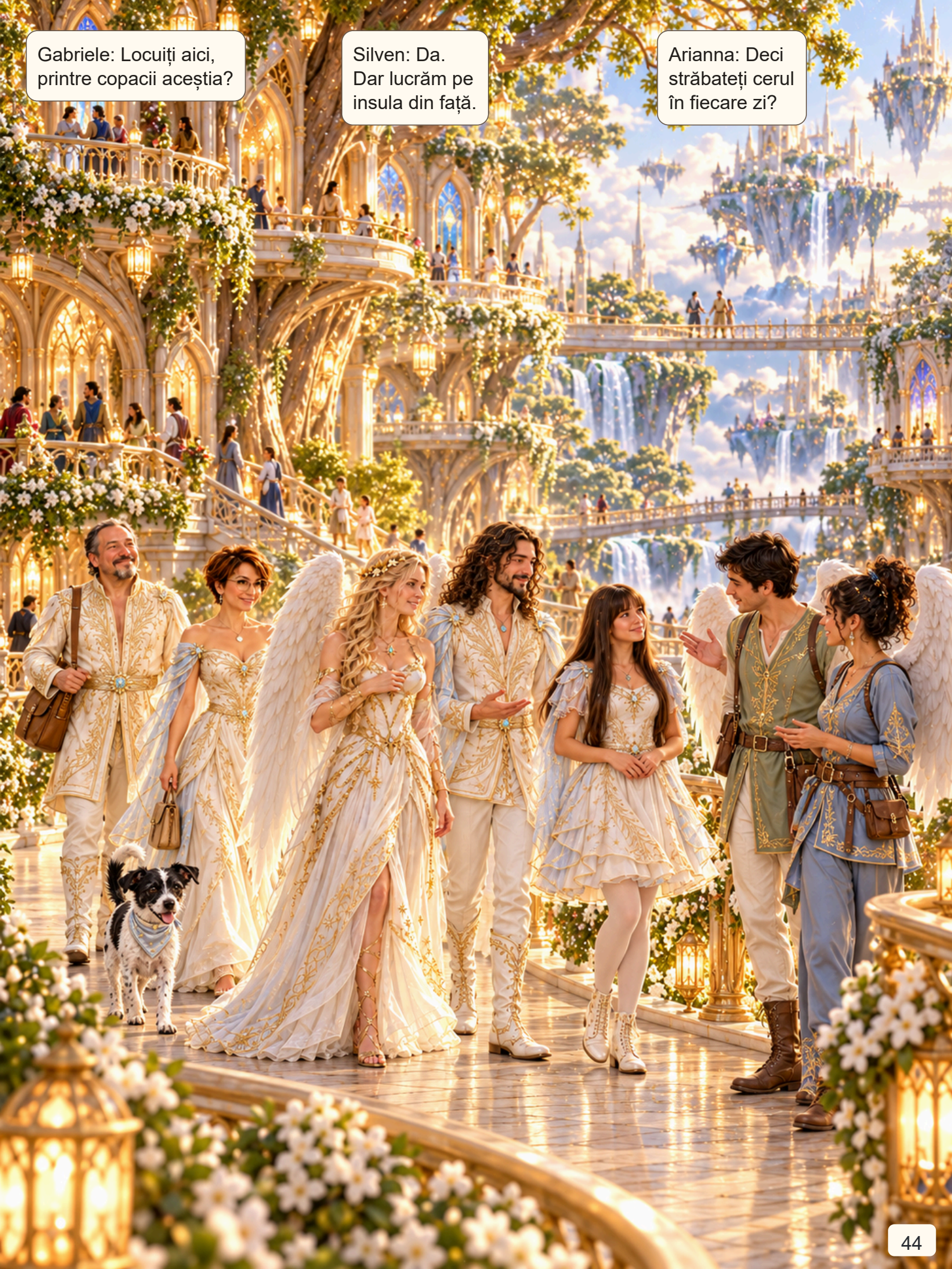

Arianna: Tată, o să mai venim pe la ei?
M.N. Popa: I-am promis lui Ordan continuarea poveștii noastre.
După ce își luară rămas-bun de la Ordan și de la noii lor prieteni, M.N. Popa și familia lui porniră din nou la drum.

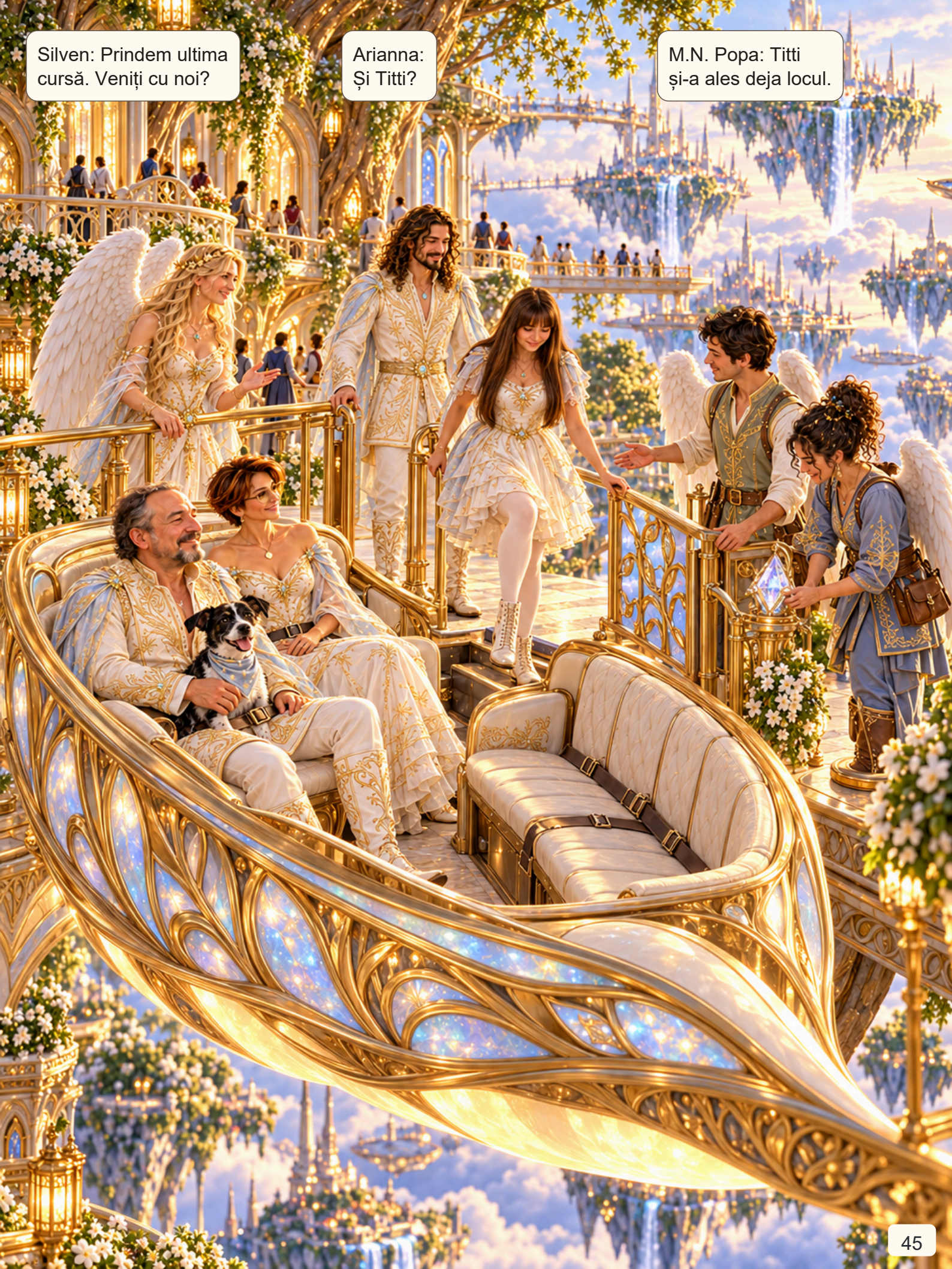

Gabriella: Bine ați venit în Astralis.
Tatiana: Câtă lume… parcă toți au câte ceva de făcut.
Gabriella: Așteptați să auziți ultima bătaie de clopot.

Tatiana: Când începe sărbătoarea?
Gabriella: La ultima bătaie de clopot ne adunăm la masă.

Elaria: Dragul meu, ai spus că acesta era ultimul.
Teren: Așa e. Îl termin acum.
Tatiana: Îți amintește de cineva?

M.N. Popa: Eu mai aveam doar o ultimă pagină de terminat.
Tatiana: Sigur. Trei ore mai târziu tot acolo erai.
Elaria: Veniți diseară pe terasă. Aducem noi ceva de împărțit!

Gabriele: Locuiți aici, printre copacii aceștia?
Silven: Da. Dar lucrăm pe insula din față.
Arianna: Deci străbateți cerul în fiecare zi?

Silven: Prindem ultima cursă. Veniți cu noi?
Arianna: Și Titti?
M.N. Popa: Titti și-a ales deja locul.

Arianna: Tată, uite câte insule!
Gabriele: Și acesta e drumul vostru spre serviciu?
Silven: Când nu bate vântul prea tare.

Tatiana: Clopotele…
Gabriella: În curând se va auzi ultima bătaie.
M.N. Popa: Uitați-vă acolo. Închid prăvăliile.

Elaria: Ați venit! V-am păstrat locuri.
Tatiana: Până la urmă ați reușit să închideți!
Teren: De data asta, de-adevăratelea.

M.N. Popa: M.N. Popa. Îmi pare bine.
Arianna: Tata e scriitor.
Aurel: Atunci, în seara asta ascultă. Noi avem destule povești.

Silven: Și voi cum petreceți Crăciunul?
Gabriele: Ne adunăm la masă. Și nimeni nu vrea să fie primul care se ridică.
Tatiana: Mai ales când vine desertul.

Tatiana: Vino, dragul meu.
M.N. Popa: Mai încet, pasul acesta nu-l știu!
Tatiana: Urmează-mă.

Gabriella: Îi ducem ceva și lui Pax?
Tatiana: Stai, le pun și pe acestea.
M.N. Popa: Să mergem. Trebuie să-i povestim călătoria.

Pax: Și tu ai dansat?
Tatiana: Avem martori.
În fața lor, Astralis sărbătorea mai departe.

Arianna: Tată… bucățica aceea de pădure se uită la noi.
M.N. Popa: Important e să nu se uite toată pădurea.
Gabriele: Eu n-aș pune pariu.

Tatiana: Ușor, Titti. Lasă-l să vină el.
Gabriele: Ai văzut urechile acelea?
Arianna: Parcă sunt două evantaie!
M.N. Popa: Titti, abia am ajuns și tu
ți-ai găsit deja un tovarăș de joacă.

Nadia: Bine ați venit în Magoria! V-ați oprit să faceți cunoștință cu pădurea?
Arianna: Ea a făcut cunoștință cu noi.
M.N. Popa: Iar Titti și-a făcut deja un prieten.

Tatiana: Cum reușim să vedem totul?
Nadia: Începem de la rădăcini. Apoi vă duc acolo sus.
Gabriele: Avem ceva de urcat.
Nadia: Din fericire, nu vom urca toate scările.

Gabriele: Duce apa sus?
Brom: Și apa. Astăzi duce cumpărăturile.
M.N. Popa: Așa ceva ne-ar trebui și nouă acasă.

Arianna: Cele mici sunt pentru zâne?
Milo: Da. Iar cele mari merg în piață, la sărbătoare.
M.N. Popa: Atunci bine am făcut că am venit pe la rădăcini.
Tatiana: Tu te-ai luat după miros.

Lilia: Pe aici! Vă arăt casa mea.
Arianna: Cea dintre cele două frunze?
Lilia: Da. Stați să închid fereastra. Altfel îmi intră o veveriță.

Tatiana: De jos nu mi-am dat seama cât e de mare.
Gabriele: Uite piața! Au început deja să pună luminile.
Nadia: Următoarea oprire e acolo.
M.N. Popa: Măturile acelea sunt parcate?

M.N. Popa: Deci măturile acelea chiar zboară.
Nadia: Da. Dar începem cu ceva ce putem face la sol.
Gabriele: Cred că ajunge.
M.N. Popa: Măcar, dacă plouă, ne adăpostim cu toții.
Arianna: Nadia… pot să încerc și eu?
Tatiana: Pe acestea le-aș pune pe masa de Crăciun.

Arianna: Aș vrea să încerc părul blond. Și o rochie de prințesă.
Nadia: Încercăm împreună. Mai întâi, hotărăște-te bine ce vrei.
M.N. Popa: Borcănelul acesta e go…
M.N. Popa: Eu întrebam dacă borcănelul era gol.
Gabriele: Acum aveți ceva în comun.

Arianna: Iartă-mă! N-am vrut…
Nadia: Pot să desfac vraja. Dar ați reveni amândoi la cum erați: e aceeași vrajă.
Arianna: Bine. Fă totul cum era înainte.
M.N. Popa: Îți plăcea?
Arianna: Da, dar…
M.N. Popa: Totuși, nici asta nu arată rău.
M.N. Popa: Tu păstrezi părul. Eu păstrez ciocul.
Tatiana: Poftim. Singurul care e deja mulțumit.

Nadia: Să-i aprindem o lumină. M.N. Popa: Acum încerc eu.

M.N. Popa: Așa trebuia? Nadia: Lumina a apărut. M.N. Popa: Da. Unde nu trebuia.

M.N. Popa: Poftim. Aprinde-o tu. Arianna: Mai ai încredere? M.N. Popa: Stai să mă dau la o parte.

Lilia: Voi le-ați făcut?
Tatiana: Eu. Cu puțin ajutor.
Gabriele: Tata, în schimb, s-a ocupat de artificii.
M.N. Popa: Și pe seara asta spectacolul s-a terminat.

Nadia: Sunteți siguri că vreți să plecați așa?
Arianna: Eu, da.
M.N. Popa: Și eu. M-am atașat deja de cioc.
Tatiana: Ia-ți rămas-bun, Titti. Trebuie să plecăm.
Toți: Crăciun fericit!

Arianna: Seamănă cu apa… dar nu mă ud!
Tatiana: Uită-te la mânecile tale.
M.N. Popa: Și Titti își schimbă culoarea.
Gabriele: Ea verifică dacă se poate adulmeca.

Lumen: Bine ați venit în Oneiria. Eu sunt Lumen. Iar el este Ombra.
Arianna: Acum o clipă era în partea cealaltă!
Lumen: Veniți. Mai avem timp de o plimbare înainte de sărbătoare.

Tatiana: De aici, casa aceea pare strâmbă de tot.
Gabriele: Fă un pas spre mine.
Tatiana: Oh. Acum e dreaptă!
Lumen: Casa e tot acolo.
Lumina ajunge altfel la voi.

Arianna: Titti, e aici!
Gabriele: Ea văzuse încă una.
M.N. Popa: Pentru ochi erau două. Pentru nas, una singură.

Arianna: Mamă, uite! Pliurile s-au făcut liliachii.
Tatiana: Mișcă-le din nou. Acum văd și auriu.
M.N. Popa: Cu o rochie ca asta, e ușor să-ți alegi culoarea dimineața.

Sirel: Pregătesc ornamente pentru cadouri. Vreți să încercați?
Gabriele: E de ajuns să ni le imaginăm?
Sirel: Alege unul și încearcă să-i păstrezi imaginea în minte.

Gabriele: Mă gândeam la un fulg mic, pentru un cadou.
Arianna: Fulg ți-a ieșit! Mic, nu prea!
M.N. Popa: Să te văd cum îl pui pe pachet.
Sirel: Adu-l la sărbătoare. Îi găsim noi un loc.

Sirel: Mergeți în piață? Haideți împreună.
Tatiana: Pe aceasta o duc eu.
M.N. Popa: Iar eu iau tava.
Gabriele: Pe ea ai pus ochii prima dată.

Arianna: Au venit și cei cu ornamentele!
Lumen: În seara asta ne adunăm cu toții aici.
Tatiana: Atunci bine am făcut că am dat o mână de ajutor.

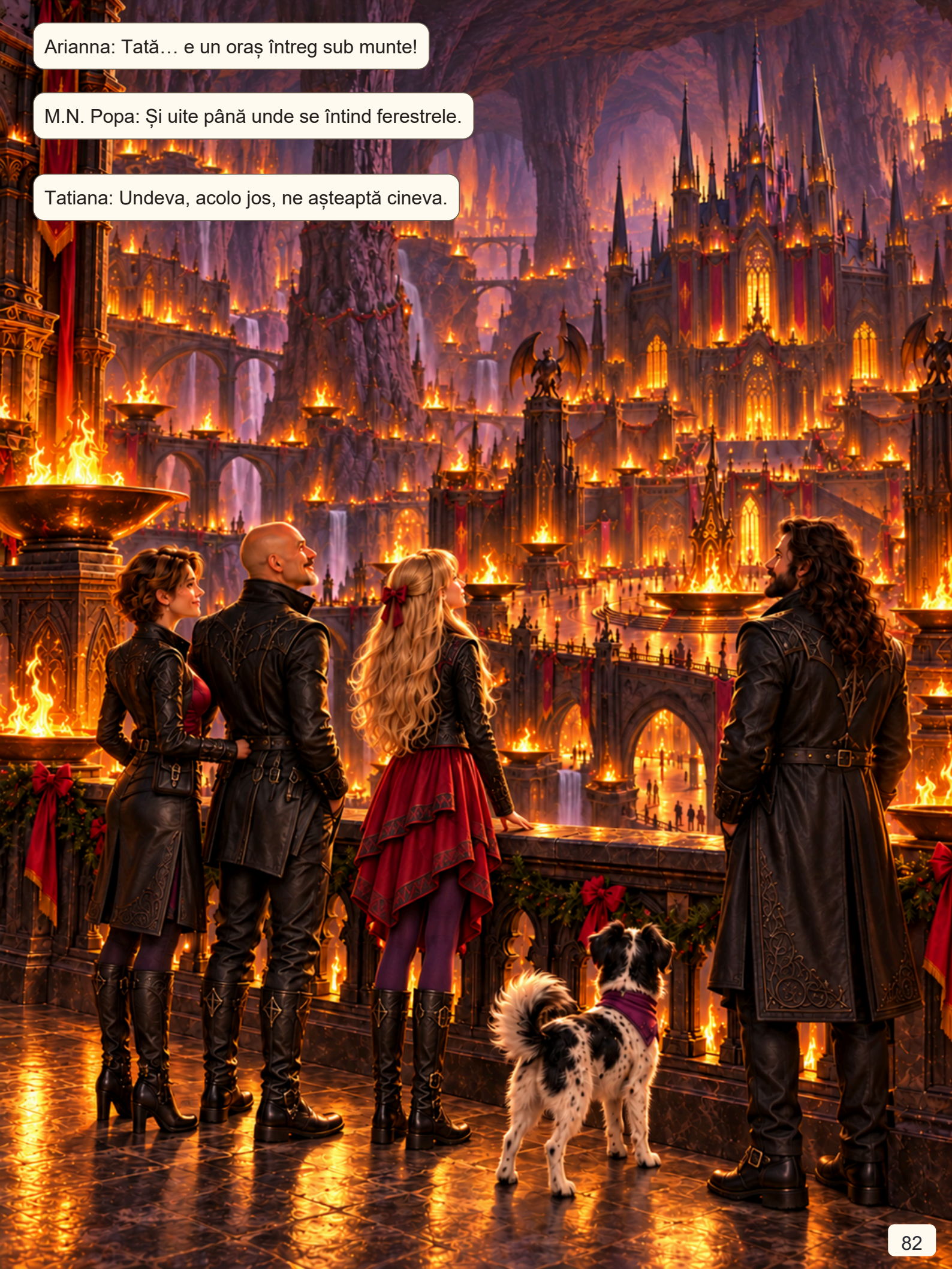

Lumen: Masa e pregătită. Ne ajutați cu culorile?
Tatiana: Pentru Crăciun, eu aș alege roșu.
M.N. Popa: Și auriu.
Lumen: Să încercăm să ni le imaginăm împreună.

Arianna: Ajunge până aici!
Gabriele: Uitați-vă la ferestre.
Tatiana: Parcă toată piața se îmbracă de sărbătoare.

M.N. Popa: Uite și auriul!
Arianna: Gabriele, fulgul tău!
Gabriele: Ați văzut? Și-a găsit locul.

Sirel: Veniți, v-am păstrat locurile.
Tatiana: Ce masă frumoasă!
Lumen: Crăciun fericit, prieteni.
Toți: Crăciun fericit!

Arianna: Fulgul rămâne aici?
Lumen: Sigur. Voi l-ați adus.
M.N. Popa: Atunci lăsăm și noi aici un strop de Crăciun.
Tatiana: Vino, Titti. Să ne luăm rămas-bun.
Gabriele: Următoarea oprire e Noxarium.

Arianna: Tată… e un oraș întreg sub munte!
M.N. Popa: Și uite până unde se întind ferestrele.
Tatiana: Undeva, acolo jos, ne așteaptă cineva.

Lucien: Bine ați venit în Noxarium. Vă însoțim noi.
Bony: Am pregătit un traseu.
Lucien: Trece pe la toate bucătăriile?
Bony: Aproape toate.

Veshra: Aveți grijă, pâinea e încă fierbinte.
Gabriele: Luăm una și o împărțim.
M.N. Popa: Pentru început.

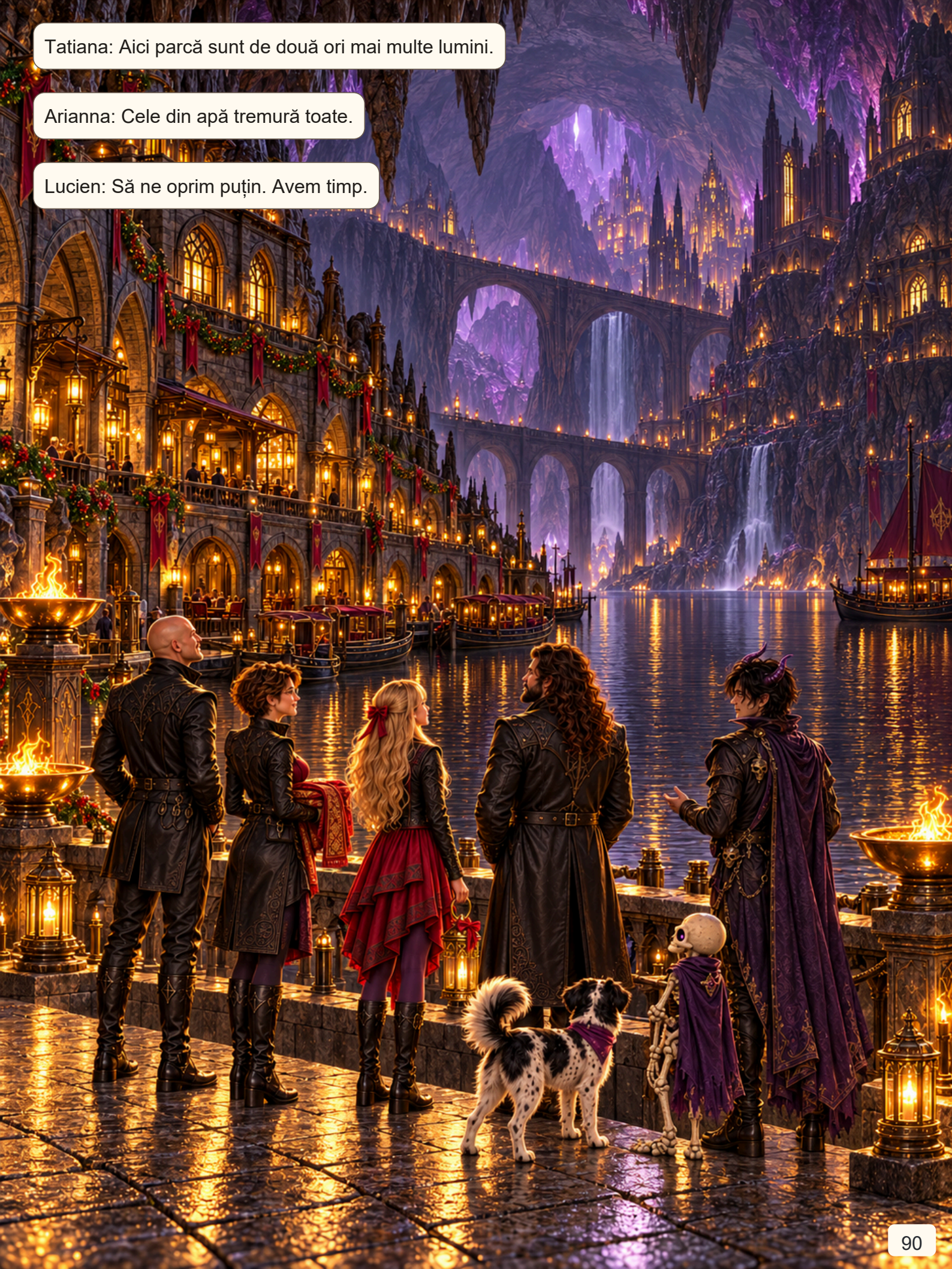

Grimmo: Îmi ții asta nemișcată?
Arianna: Punem și panglica roșie?
M.N. Popa: E bine așa?
Grimmo: Atunci duceți-o voi la sărbătoare.

Gabriele: De aici se vede toată piața.
Mordek: Și simți când scot pâinea din cuptor.
M.N. Popa: Pe aceea am găsit-o și fără să urcăm.

Velka: Acestea trebuie duse în sala de ospăț.
Tatiana: Le ducem noi.
Bony: Traseul nostru se transformă într-o livrare.
Lucien: O livrare în companie plăcută.

Arianna: Uite ce urechi…
Tatiana: Așteaptă. Lasă-i să se apropie ei.
M.N. Popa: Titti a înțeles deja.

Arianna: Acela vrea să se joace!
Gabriele: Titti, suntem musafiri. Nu poți să rămâi să locuiești aici.
M.N. Popa: Nu-i da idei.

Tatiana: Aici parcă sunt de două ori mai multe lumini.
Arianna: Cele din apă tremură toate.
Lucien: Să ne oprim puțin. Avem timp.

Bony: La plecare eram doar câțiva.
Gabriele: Acum ajungem cu jumătate din piață după noi.
Lucien: Ne mai trebuie doar cineva să ne deschidă ușa.

Rudrak: Punem banca asta aici?
M.N. Popa: Dacă ne strângem puțin, mai încap doi.
Tatiana: Atunci să mai aducem două farfurii.

Gabriele: Mi-ai spus să mai las loc pentru cină.
M.N. Popa: Am lăsat. Nu știam că trebuie atât de mult.
Tatiana: Dă-mi pâinea, înainte s-o luați de la capăt.

Lucien: Pentru cei care au străbătut atâta drum ca să fie aici.
M.N. Popa: Și pentru cei care ne-au păstrat un loc.
Tatiana: Crăciun fericit.

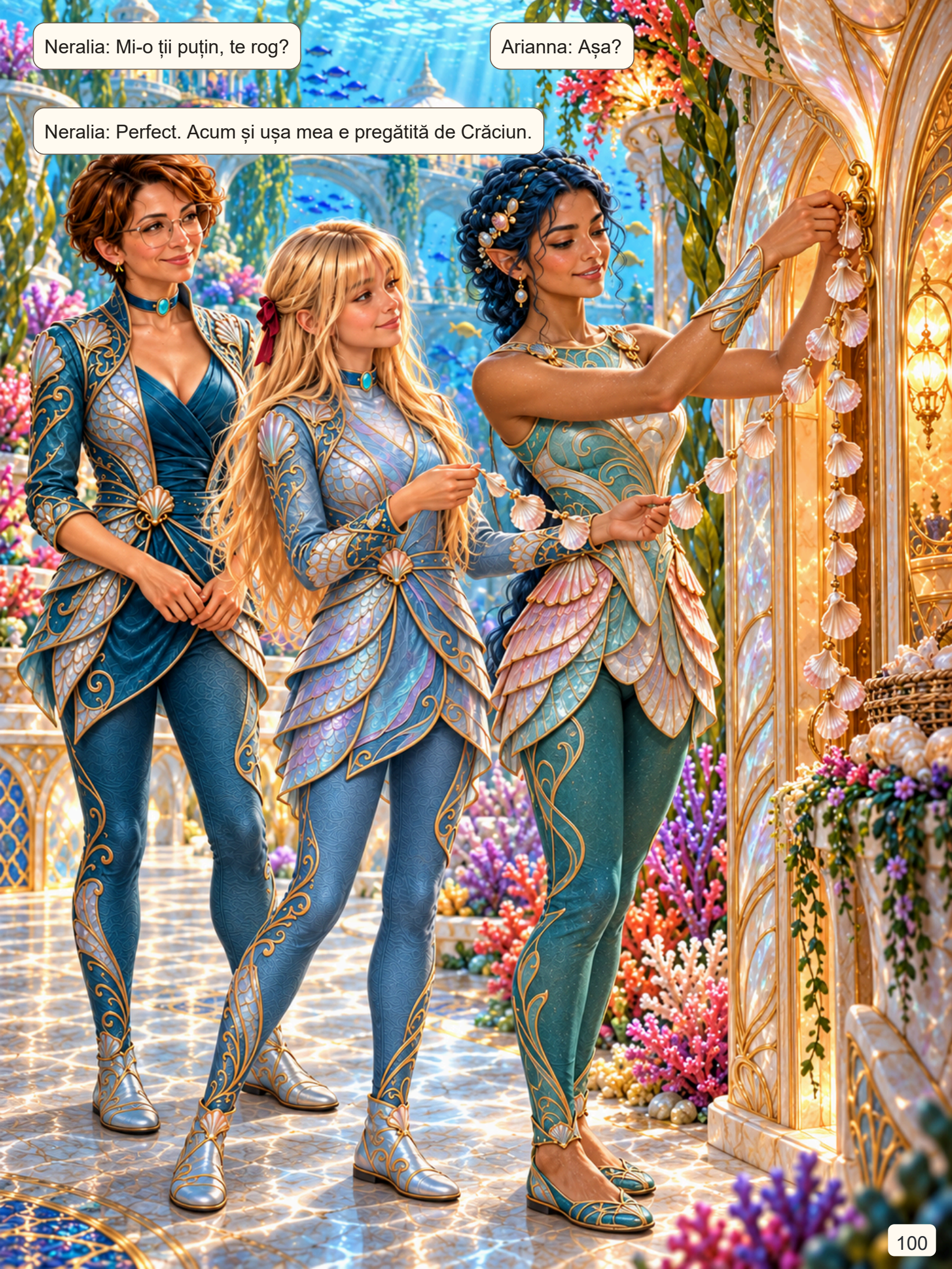

Arianna: Lăsăm felinarul aprins?
Bony: Drum bun. Și salutați Atlantis din partea noastră!
Lucien: Sigur. Îi stă bine acolo.
M.N. Popa: Așa vom face. Crăciun fericit, prieteni.

Arianna: Mamă, uite! Marea ajunge până la ușă.
Aren: În curând voi veți trece prin ea.
M.N. Popa: Sper să reziste ușa.

Aren: Acestea sunt pentru voi. Cât timp le purtați, veți putea respira și coborî cu noi în adâncuri.
Tatiana: Și să vorbim?
Aren: Da. Vă vor proteja și de frig, și de presiune.

Arianna: Respir… Tată, chiar respir!
M.N. Popa: Eu încă îmi țineam respirația.
Gabriele: Titti a și pornit.

Tatiana: Sunt case chiar și acolo sus.
Gabriele: Aici poți ajunge la vecini trecând pe deasupra acoperișului.
M.N. Popa: În sfârșit, un loc fără scări de urcat.

Neralia: Mi-o ții puțin, te rog?
Arianna: Așa?
Neralia: Perfect. Acum și ușa mea e pregătită de Crăciun.

Corven: Încercați s-o întoarceți spre lumină.
Tatiana: Mai înainte era albă… acum e roz și albastră.
M.N. Popa: S-o luăm pe aceasta pentru piață.

Arianna: Titti, ușor. Îl faci să se ascundă.
M.N. Popa: El merge într-o parte, iar ea nu mai știe unde să se uite.
Gabriele: În sfârșit, cineva o face să stea locului.

Arianna: Parcă zboară.
Talise: Așteaptă aici.
Va trece pe lângă tine.
Tatiana: Uite umbra înotătoarelor lui pe fundul apei.

Gabriele: De aici abia se mai vede soarele.
Arianna: Dar uite câte lumini sunt sub noi.
Aren: Să ne oprim. De pe terasa aceea se văd mai bine.

Orel: Vă așteptam. Ați găsit ceva la piață?
Orel: Veniți, mai este loc în partea aceasta.
Gabriele: Asta. Unde o punem?

M.N. Popa: Stai… nu mai văd nimic.
Arianna: Tată, fundița te-a ales pe tine.
Tatiana: Stai nemișcat, ți-o dau jos.

Corven: Prinde-o aici. Plăcuțele trebuie să se poată roti.
M.N. Popa: Iar eu încercam să le țin pe toate nemișcate.
Arianna: Acum prind lumina din toate părțile!

Aren: Crăciun fericit, prietenii mei.
Tatiana: Crăciun fericit, Atlantis!
M.N. Popa: Și celor de sus. Și celor de jos!
Arianna: Tată, te salută cu toții.

Arianna: O să mi se pară ciudat să merg din nou pe jos.
M.N. Popa: Mie o să-mi lipsească să trec pe deasupra scărilor.
Aren: Când veți vrea să vă întoarceți, vă vom însoți din nou.
Tatiana: La revedere, Aren. La revedere, Dely.

Arianna: Mai întâi sub mare… acum deasupra norilor!
M.N. Popa: Numai să se poată merge pe jos aici.
Kallia: Bine ați venit în Olympus. Haideți, vă însoțesc.

M.N. Popa: Tocmai învățasem să trec pe deasupra scărilor.
Tatiana: Aici poți începe din nou să le numeri.
Gabriele: Nu-i spune. Se oprește la prima.

Tatiana: Ce frumos miroase a pâine!
Kallia: Pregătesc cina pentru cei din piață.
M.N. Popa: Atunci am ajuns la momentul potrivit.

Gabriele: Le pictezi pe toate de mână?
Damon: Frunză cu frunză.
M.N. Popa: Eu, la a doua, aș fi făcut deja o pată.

Arianna: Pot să mă apropii?
Kallia: Da, încet. Lasă-l să vină el spre tine.
Tatiana: Uite, deja te adulmecă.

Tatiana: De aici nici nu se vede unde se termină muntele.
Gabriele: Parcă plutește grădina.
Kallia: Veniți. Vreau să vă arăt pe cineva.

Arianna: Are trup de leu… și cioc de vultur.
Kallia: Rămâneți aici. Să-i lăsăm loc.
M.N. Popa: Și se uită la noi toți.

Arianna: Titti, uite cine e aici.
Tatiana: Încet, faceți cunoștință.
M.N. Popa: Acesta măcar nu trebuie să se aplece ca s-o privească.

Gabriele: O invită la joacă.
Arianna: Titti a și acceptat.
M.N. Popa: Dar fără întreceri în zbor, da?

Melia: O cunoașteți?
Tatiana: Nu, dar îți vine s-o cânți.
Melia: Atunci veniți diseară. Încercăm împreună.

Kallia: Ne ajutați cu banca asta?
M.N. Popa: Câți musafiri așteptați?
Damon: Deocamdată, mai pregătim câteva locuri.

Gabriele: E bolul pe care ni l-ai arătat!
Damon: Da. Acum dă-l puțin mai departe.
M.N. Popa: Cu atâta pâine, cu drag.

Gabriele: Veniți, aici e loc!
Tatiana: Să ne strângem puțin.
Kallia: Crăciun fericit, prietenii mei.
Arianna: Crăciun fericit, Olympus!

Arianna: Chiar am ajuns la ultima oprire.
Tatiana: Și la fiecare masă ne-au făcut loc.
M.N. Popa: Data viitoare, însă, îi invităm noi.
Kallia: Atunci păstrați-ne două locuri.

Tatiana: Ne-am întors acasă.
M.N. Popa: Acum știm pentru cine să păstrăm un loc.

Darul merge mai departe

Mulțumesc familiei mele, care dă sens sărbătorilor și poveștilor pe care le spun. Și îți mulțumesc ție, care ai călătorit alături de noi.

Îți doresc un Crăciun în care să te simți binevenit și să găsești timp pentru cineva. Și, dacă poți, păstrează un loc și pentru cineva care nu se așteaptă.

Dacă această carte te-a făcut să zâmbești, trimite-i linkul unui prieten: chiar și un dar mic poate ajunge departe.

Găsești edițiile disponibile pe pagina dedicată cărții:
valenelya.com/ro/craciunul-care-uneste-lumile
De acolo le poți descărca gratuit și poți distribui linkul.

Crăciun fericit, oriunde te va purta următoarea călătorie.

Credite și contact

Crăciunul care unește lumile
© 2026 M.N. Popa · VALENELYA
Ediție digitală gratuită · Română

Conceptul, universul narativ, personajele, alegerile narative și direcția creativă: M.N. Popa.

Textele și dialogurile au fost dezvoltate cu ajutorul ChatGPT, sub îndrumarea și revizia autorului.

Ilustrațiile au fost realizate cu instrumentele de generare a imaginilor din ChatGPT, pe baza indicațiilor și a referințelor autorului.

Machetarea și pregătirea ediției digitale au fost realizate cu ajutorul ChatGPT și Codex.

Traducerea și adaptarea în limba română au fost realizate cu ajutorul ChatGPT și Codex.

M.N. Popa este creatorul universului narativ VALENELYA. Pe site poți descoperi celelalte povești și conținutul gratuit.

Site oficial: valenelya.com
Pagina cărții: valenelya.com/ro/craciunul-care-uneste-lumile
Pentru a-i scrie autorului: info@valenelya.com